

NOTA

Tots els que vulgan rebre's Setmanari de L'IGNORANCIA p'es corrèu pòden escriure directament a sa Direcció, enviant per adelantat un trimestre.

L'IGNORANCIA

REVISTA CRÓNICA

ORGA Y XEREMIES DE TOTS ELS MALLORQUINS IGNORANTS

PUNTS DE VENTA
Y SUSCRIPCIÓN.

Can Gelabert,
Pas d'en Quint,
núm. 19.
Can Rotger,
Cadena de Cort
núm. 11.
Can Pèp Tous
Plassa de Cort,
núm. 14.
Can Planells,
Sindicat, 59.

A Palma, cada número..... 0'05 cèn. pta.
A domicili. Es trimestre..... 0'65 "
Un any..... 2'50 "
Números atrasats..... 0'10 "

SONARÁ CADA DISSAPTE TANT SI TÉ VENT COM NO

DIRECCIÓ Y REDACCIÓ: MOLINERS, 12.

Fòra Palma. Dins Mallorca. { 3 mesos..... 0'85
{ 1 any..... 3'25
Dins España... { 3 mesos..... 1'00
{ 1 any..... 3'50

NOTA INTERESSANT.—Tots els pagos son per adelantat, per evità plets y questions.

GRÈMIS.

Sa primera de ses preguntes que du es *Questionari* des Govern, relatiu a ses classes obreres, es sa d'els grèmis; y demana, si s'han reconstituït còm a Societats libres, si estorban ó favoreixen s'acció individual, si tendeixen a n'es monopòli, si se bassan demunt una igualtat entre tots ó fan diferents ordres, quins trabays tenen fets, y altres moltes questions molt difícils de contesta en temps curt, perque dins una mateixa provincia sa contestació no sòls varia d'una població a s'altre, sinó que fins y tot dins una mateixa població cada ofici reclama una contestació diferent. Ara figurauvos vòltros si haguessem de fé constá tots aquells extrems, ofici per ofici y població per població, si n'hi hauria de feyna que fé.

Nòltros no podèm ménos de tractá aquest assumto d'una manera més general y de dí lo que trobám més convenient per protegi y fé aná envant ses industries y per llevá aquest desgavell qu'ara reyna.

Antigament els grèmis tenían ses séues ventatges y els séus inconvenients, còm succeheix a totes ses còses; y quant los suprimiren féren també lo que sòlen fé sempre, suprimí lo bõ y lo dolent per no triá, còm aquell que perque dins un còvo de pomes n'hi vés unes quantes de dolentes fés tirá a n'els fems tot es còvo.

Sa llibertat de s'industria es una còsa molt bona, però ben entesa. Es molt convenient que qualsevòl sía libre de dedicarsè a s'ofici que més li agrat; però tampòch es bõ qu'heu fassa abans d'havè après s'ofici. Quant hey havia grèmis, un picapedrè per ecsemple, no podía fé del art que no estigués ecsaminat p'es grèmi; ara qualsevòl pòt fé una casa maldement s'acluiqui l'ondemá de haverla feta. Tal vegada si hey hagués hagut grèmi de picapedrès còm en temps primé, ses desgracies des terremòto no haurían estades tantes dins Granada y

Málaga. Avuy en día tothòm fa lo que vòl, maldement sía perjudicant al públich, tot baix de s'ombra de sa llibertat; però lo pitjó es que si s'aplegan els d'un mateix art no es per millorá els séus productes, ni per abaratarlós, sinó per esplotá milló al sèu germá prohisme, posant preus elevats a n'els séus productes per més enriqueirsè, y perseguint a tots els industrials des mateix ofici que los vulgan fé sa competència, y obligantlós a que fassan també causa comuna amb ells.

Perque la còsa anás bé hey hauria d'havè grèmis, y categoríes d'industrials dins els mateixos grèmis; però no s'haurían d'ocupá més que de millorá es sèu art, de tenirló a s'altura de ses demés nacions, d'abaratá els séus productes per fé sa competència a n'els gèneros estrangés, y de doná a tots els industrials ses nocions de totes ses ciències qu'han mesté per no fé sa feyna còm a cègos.

Axò se podria lográ fent que persones reconegudes per sabies y de reputació general y arrelada en es país, tenguesen intervenció dins aquests grèmis en representació des govern, que fossen digamoshó axí aquestes persones còm uns delegats qu'ecsaminassen tots els actes d'els grèmis, y posassen en coneixement de ses Diputacions provincials ó des Govern totes ses observacions que fossen del cas, a fi de lográ qu'els grèmis prosperassen sense perjudicá al públich, y qu'es públich estigués ben servit, y no fós esplotat per cap companyia de lladres desfressats; y a fi també de qu'els aprenents adelantassen y arribassen a essè aviat uns bõs fadrins y després uns bõs mestres.

SA REDACCIÓ.

S'AMOR Y SA MÚSICA.

Res d'aquest mon se tròba tan relacionat amb s'amor còm es sa música. Desde es moment en qu'es Deu Cu-

pido despara ses séues fletxes a un còr, se pòt dí que comensa a solfetjá. Còm a pròva de qu'axò es cèrt, observau els moixos que sòls cantan quant festeljan, dius el Jané.

Totes ses esperances, totes ses ilusions que se forja un còr enamorat, li pòden aná p'en terra si no sent una nòta de música, un *si*; sobre tot un *si* que no sía fèt de *fulset*, sinó un *si* de *pit*.

Sera un fadrí que veurá una atlòta en es passeix, en es teatro, ó a qualsevòl altre part que se deix entrèveure, y si ella li fer es còr, ja no deixarà de seguirli ses séues petjades y d'escoltarlè fins qu'ella li haura donades unes quantes miradetes d'aquelles que fan deixá un homo embahyaat. Donchs bé: ¿hey haurá niugú que diga qu'axò no sía un *andante*? Y lo que sòl succehi, qu'aquest *andante* comensa per essè *piu lento*, ó per milló dí un *andantino*, qu'amb amor queda reduhit a auarllí darrera còm un canet, a dirigirlí qualque parauleta dolça, ó enviarli cortetes per una veynada, criada ó amiga, que vé essè es que reparteix els papés a una *orquestra*.

S'andante segueix en *crexendo*, axò es, vénen els oferiments de casa, y es demaná entrada a n'els pares d'ella. Però no para aquí, sinó que de *crexendo* se converteix en *fortissim* quant se passa a paraules majós, tals còm a per matrimoni, ó per haversè faltat un ó s'altre, que qualque vegada donan per resultat sa *coda*, axò es, torna en es principi fent una *fuga*.

Dos enamorats son sa personificació d'un *duo* etèrn, que may acaban de *cantá* per més que ses séues inspiracions son, convertirló en *tercetto*, *cuartetto*, *quintetto*, etc., etc. Y els casats que fan uns casats, ó sía sa nòva familia que constitueixen, son còm uns òrgues. Els mòbles y alhaques y ròba es sa fatxada amb sa séua trompeteria. S'homo es el qui manxa, sa dòna sa qui tòca ses teclès; y guarda ses millós tocases per quant vénen visites.

Els brindis y enhorabònes que se dirigeixen a dos recents-casats, no es més qu'un *coro entonat* p'els concurrents

de s'acte. Amb axò hey sòl havè els séus corresponents *solos* amb un *obligat* de llàgrimes que no vé essè més qu' un *cop d' efecte*.

Per altre part també veym sa relació qu' hey ha entre s'amor y sa música, fins que, en ses edats segons quines son, axí es es *compàs*. Serà un bergantell d' aquells que s'anomenan *pollos* es *compàs* que se segueix es el de *vals*. Aquells anomenats *galls* ja no pòren més qu' en so de sa *polka*; y aquells anomenats *òlibes* ja no pòren més que en so de s' *habanera*.

Els qui se pòrtan bé, tant casats com abans, duen es *compasillo*; però alerta en dú es *dos per quatre* ó es *tres per vuyt* ó es *dos per tres*.

Se veu que s'amor ses demés vegades no vé à essè més qu' una *música celestial*.

Y per concloure en s'amor dich que hey ha molts d' aficionats que no fan més que mal *lletgi* en *partitura*; però à quant à bons *artistes* qu' heu *digán* en veritat *sentiment* n' hi ha molts poch.

Per acabá vos diré que son molts entre fadrins y casats els que *tòcan* es *bombo*, molts els qui *sònan* es *violó*, y molts els qui donan desiara qualche *campanada* de ses més gròsses.

FEROSTAS.

SA RIFA GROSSA DE NADAL.

Lector, si no te sap mal,
Tén els uys esbadallats,
Y veurás molts d' enganats
Per sa rifa de Nadal.

¿Veus aquell sabateró
Qu' en gran pena pòt menjá?
Ydò, encara hey va posá
Tres duros y un velló.

¿Que dirém de sa criada
De la señora María,
Que va vendre sa cania
De brinet y ripuntada?

Mestre Llacinto es barbé
Tretze reals hey va posá,
Y tots los va manlleuá
Y s' interés n' ha de fé.

Els missès y gent de ploma
Més fort sòlen carregá;
Quatre ó cinch duros, y enllá,
Y tateix ningú l' emploma.

Però qu' hem de cabilá
Si hey pòsan els jornalés,
Els sastres y sabatés,
Richs, y... tothòm vòl rifa

Vésseu els calcos que fan;
Un pòch ántes de Nadal
Escoltan amb quanta sal
Me deya Mestre Juan:

«Jò hey duch sobre sis reals;
Puch gojá mil cinchcents duros;
Y axí sortiré d' apuros
Y mataré molts de mals.»

Aquell altre ja se creu
Fersé séu aquell bortet;
Y que sonia estant dret,
Es tan tonto que no heu veu.

Y molts de castells en *lá*
Per l' estil se sòlen fé,
Però la *gorda* no vé
Y es molt se sòl girá.

Preneu de mí un consej
Y axí sempre gojáreu,
Cap any perdre no podreu
¡Mirau qu' es un bon remey!

Armau una lladriòla
Y en llòch d' aná à rifa
A ella dauí menjá
Y es segú fé carambòla.

Ara tots els qu' han perdut
Aquesta rifa passada,
Pòden cantá fent tonada
Lo qu' está aquí contengut:

«Sa rifa es una granera
Que sap agrená es serró:
Sens deixarí ponedó
Ni pòs per dñs cap vorera.»

MESTRE GRINOS.

XEREMIADES.

Donám les gracies á Don Gabriel Olivé y Morey, president de *El Centro*, que mos convidá en son temps á sa Reunió des ball que va celebrá el 16 del actual, per recohi llimosnes p' el terremòto; més nòltros no hey assistirem per havè arribat s' invitació massa tart en podè de sa Direcció. Lo mateix ha succehit amb altres sociedats; essent una d' elles sa *Institució mallorquina d' enseñansa*, cuyo Directó tengué s' amabilitat de convidarmós á sa Inauguració.

Recomaná per lo mateix, que s' entengan directament amb sa Redacció y Direcció, carré de Moliners, n.º 12.

El *Círculo Mallorquin* mos invitá, per conducte de son digne President Don Francisco Rosselló, á sa funció que va doná dimars per recohi llimosnes per ses provincies castigades amb terremòtos.

Hey assistirem y tenguerem ocasió d' admirá son hermós saló y lo ben muntat qu' está aquell establiment. Sa funció va aná com van sempre ses d' aquesta Sociedat, á les mil maravelles, y sa bassina va fé més de 300 duros.

Moltes d' aquestes y bé en Deu.

Ses misses y funcions fúnebres celebrades aquests dies á La Sen y á Santa Ana y á altres iglesies son estades notabilíssimes p' els bons sermons pronunciats p' En Maura y p' En Tolrà, per sa música y per ses colectes fètes.

Axi mos agrada. No es mesté pensá tant sòls en sos vius, sinó qu' hey ha d' havè també qualche cosa p' els mòrts.

Ses candidats qu' ha arreplegat fins ara sa Junta d' iniciativa particulá componen ja una suma de pròp de 8.000 pessetès. Afegiuhi ses de sa part oficial ses del ram eclesiástich y ses 50,000 enviades per Don Salvadó Coll y trobarèu que Mallorca s' baurá posada en bon llòch aquesta vegada.

El Rey segueix visitant totes ses viles y llogarets de ses provincies de Málaga y Granada, volentho veure tot amb sos séus uys y tocarhó amb ses sénes mans qu' amòllan à n' els pòbres abundants llimosnes; sense que l' espantin tremolons, ni frets, ni neus, ni mals camins. ¿No deyan qu' estava malalt?

Nòltros també à un pòble de sa muntanya, qu' es din Buñola, hem tengut aquests dies cases caygudes; però no per efecte de cap terremòto, sinó per sa molta neu.

Es temps s' es posat hò y sa neu se vá fonguent; per axò es que vénen gròssos alguns torrents.

Pareix, segons diuen els diaris de per allà apròp, que l' *Canigó* d' els Pirinèus trèu fum, y que l' *Maladetta* de sa mateixa cordillera fa flamadà, y en sa nit dona claró à tota aquella neu que l' eurevòlta. Vat' aquí dos volcans apagats fa estona ferm, que se vòlen posá amb acció; situats tots dos à sa raya de España y Fransa.

Don Tòni Albors es el nou inspectó des timbre d' aquesta provincia y es regulá que vaja à totes ses viles. ¡Alerta mosques!

A Mallorca ecsisteix fa més de coranta anys una modesta associació titulada *EL*

Rosario viviente qu' ha donat gran fruyt y qu' es estada molt numerosa altre temps.

Aquesta associació tracta ara d'establir-se a Olot, segons un prospecte que mos han enviat, y nòltros heu posám en coneixement d'els associats de Mallorca per lo que los puga convení. Si vòlen més detalls pòden dirigir-se a sa secretària del *Rosario Viviente* D.ª Rosa Ferrer—Valls nous, 3, Olot.

A Madrid s'ha fundat ara una societat que no se compòn més que de sastres, amb so bon fi de ajudarsè mutuament els Sòcis en càs de malaltia y d'assistí a ses viudes y òrfens d'els que se mueren joves. Han comensat per publicá un *Boletí* que los pos en comunicació íntima y los instruhesca.

Donám aquesta notícia a n'els sastres de Mallorca per lo que los puga interessá. Sa Direcció d'aquesta sociedad es: Barquillo, 51.

Es bassinet de La Sanch ha trèt aquest mes passat 524 pessetes.

Pareix qu'el dia 30 d'aquest mes será es derré dia de Corema p'es nòstro Teatro, y qu'el 31 donarà funció.
¿Que será certa aquesta?

Periòdichs rebuts y corresposts amb camvi, ademés d'els ja anunciats:

Institución filantrópica de Maestros sastres.—El Oriente.—El Ateneo Tarraconense de la clase obrera.—El Siglo.—El Montsacopa.—El Boletín del Colegio Palmesano.

PENSAMENTS.

Es qui posseheix sa sabiduría humana sense sa virtut, es còm un que mena un briós cavall sense brida; s'espòsa a essè víctima d'els seus capritxos.

—

S'es menesté está molt alèrta a ses passions, perque ademés d'entrá a n'es nòstro còr per conductes molt secrets, molts de pichs van desfressades amb capa de virtut.

—

Sa sèria y profunda reflexió en ses còses, es el milló consejé que té s'homo, y es que té més pròp, puis sempre el pòt consultá.

—

Sa fortaleza en ses adversitats, es sufriment en ses desgracies, y es total perdó de ses injurias, vat'aquí sa pedra de toch que marca els quilats de sa virtut.

MESTRE GRINOS.

A N A M....

~~~~~

Fa llarch temps que mon còr plòra
Y plòra sense consòl....
¿Pensa tú si 'n dá de dól
Veient-té de tan enfòra!

Sa fòrsa qu'a mí m'obliga
A guardá per tú es secret;
Lo méu còr té tan estret
Que m'aufega la fatiga.

¿Per què no 'm puch acostá
Y dirté lo que 'l còr sent?...
¡Ay! de pena jò rehent
Y consòl per mí no hey ha.

¿Per què sa fòrsa m'atura
Y no 't puch dí que t'estim?
De tristó a poch poch m'aprim
Cavautmé la sepultura.

Si alguna vegada 'm vesses
Sé cert que 'm compatiries,
Y un poquet m'estimaries.
Encara que no vulgueses.

Quant fá temps que no t'he vista
Y te veitx; estich malalt;
Perque 'l còr me dona un salt
Que 'm deixa l'ànima trista.

Sempre pén, sempre sofreisch
Tant d'enfòra còm d'aprop;
Jò sens tú consòl no tròp
Y a mí mateix m'avorreisch.

Y si es tanta m'anyoransa
Y tan gran mon desconhòrt,
Tot heu dech a la dissòrt
D'estimá sense esperansa.

ARTURO.

COVERBOS.

Una vegada un penitent se confessava d'un pecat reservat; y es confés li digué:

—Germanet, jo no vos puch absòldre, pens qu'haureu d'aná a Ciutat.

—¿Jesús, Maria Santíssima! (digué es penitent tot relgirat).

—Escoltan; (digué es confés.) ¿Vos que teniu bula?

Aquell homo pensant que li havia preguntat si tenia mula, respongué:

—No, señó; però tENCH un mul, que passa còm es vent.

***

Una atloteta de devés sis anys molt desxondida va sentí un día ses rahons que tenían els seus pares amb l'amo de ses cases ahont estavan y va repará que los deya:

—Si no sou més puntuals a pagarmé es llogué, vos treuré de ses cases.

L'ondemá aquella atloteta s'en aná a costura y justament sa Mèstra preguntá a totes ses de sa sèua classe:

—¿Sabeu perque fench que Deu tregué a Adan y Eva del Paradís?

Totes callavan: y aquesta atloteta digné:

—Jo 'n sé, Mèstra.

—Ydò, digueu aviat.

—Perque no pagavan es llogué.

Es escusat es dirvós que tots esclafiren de riayes.

***

Un pare demanava a un nin séu:

—Jordiet: ¿que vòls essè quant sies gran?

—Jò, mun-pare; vuy fé pronòstichs y calendaris.

—¿Vaja un ofici raro qu'has triat! ¿Y perqu' es que vòls fé calendaris?

—Per posá quatre diumenges a cada setmana.

***

Una vegada hey havia un organista qu'havia de tocá una pessa molt compromesa y de difícil ecsecusió; y ahont assistían persones bastant inteligents en la matèria. Quant fench devés mitjan lloch, la còsa anava còmsevuya, y éll per tapá sa falta, s'aixecá de sa cadira y digué a n'el pòbre manxadó que ringo, rango, manxava:

—¿Que pèsta feys!... ¡Manxau!

Aquell pòbre que va veure que no se perdía per éll digué amb veu *burlona*:

—Ja hey ha vent, ja. ¡Dits, dits, es lo que fan falta!

***

A un estudiant d'Historia universal li estava ponderant es séu mèstre ses ventatges d'havè nascut dins aquest sigle denou, en que tantes còses nòves s'han inventades y vistes, y es deixeble li contestá:

—Ydò, crega, que jò m'hauria estimat més es neixe dins s'Edat media ó antiga que dins sa Moderna.

—¿Y per què? (li digué es Mèstre.)

—Perque no hauria hagut d'aprendre tanta d'història còm ara.

***

Un día preguntaren a un atlot quin temps era que ses dones xarravan menos.

—En es mes de Febré: (respongué.)

—¿Y perque? (li tornaren preguntá.)

—Perque no té més que vint y vuyt dies.

***

EPIGRAMA.

Corría un tòro ben fòrt,

Fuyt; y tothòm s'amagava;

Y un pòbre cègo eridava:

—¿Arreconaumè! ¡Som mòrt!

Vengué es hòu y el trobá dret,

Y el vá tirá a un costat;

Y creguent está salvat

Digué:—¿Gracies, germanet!

MESTRE GRINOS.

PRONOSTICH PER LA SETMANA QUI VÉ.

Diumenge 25 de Jané.

SES CONVERSIONS DE SANT PAU
Y DEL BEATO RAMON.*Coranthòres.*—Acaban á Sant Francesch.*Funcions amb Nostr' Amo patent.*—A Sant Felip Neri á s' horabaixa per Nòstro Señor Jesucrist. Al Socós, es capvespre, ecsercici p' els cinturats. A Montissón sermó, á s' horabaixa.*Funcions lises.*—A Sant Juan á les 6 y mitja del matí primera part del Rosari y á s' horabaixa sa segona y tercera, y ecsercici á la Mare-de-Deu de Lourdes. Al Socós á les 7 comunió. A Montissón á les 7 y mitja també. A Palacio els Nou Dolors de María. A Sant Cayetano visita á la Mare del Amor Hermós.*Novenes.*—Comensa sa de Sant Blay.*Correus.*—En surt á les 7 per Alcúdia y Barcelona; á les 8 per Ervissa y Alicant.*Efemerides.*—1676. Alimares per la nòva de havé nombrat Bisbe á Don Pere Zaforteza, viudo de Dòna Jusèpa Bazani.*Temps.*—S' apareya una bona añada. Bón temps.*Signes.*—Es sòl en *Acuari*, sa lluna en *Aries* en conjunció de Neptuno. Els nins que neixerán avuy serán saludadós; ses nines molt vives.

Dilluns 26.

SANT POLICARPO Y SANTA PAULA.

Coranthòres.—Comensa a Sant Geróni dedicada á Santa Paula.*Correus.*—A les 7 del matí sòl arribá el de València y á les 9 es de Mahó per Alcúdia. A les 4 des capvespre surt es vapor per Mahó.*Efemerides.*—1644. Funeral p' el Bisbe Don Juan Santander.*Temps.*—Fòrtes gelades.*Signes.*—Saturno conjunt amb sa Lluna, en Tauro y es sòl en *Acuari*. Mercuri visible á s' auba.—Els nins que neixerán avuy serán atrevits amb fortuna; ses nines molt cuydoses.*Feynes.*—Transportiu sa lleña ó ses pedres allá ahont les hajau mesté després.

Dimars 27.

SANT JUAN CRISÓSTOMO.

Coranthòres.—Segueixen a Sant Geróni.*Funcions.*—A les 7, s' ecsercici del Beato Alonso á Montissón.*Novenes.*—Comensa sa de Santa Agueda.*Correus.*—Surt á les 4 es vapor cap á Barcelona.*Efemerides.*—1630. Estafermo fét en es Born p' els cavallés joves p' el naixement del Príncep Don Baltasá. Quedá ferit Don Miquèl Anglada.*Temps.*—Vario.*Signes.*—Es sòl en *Acuari*, sa lluna en *Tauro*.

—Els nins que avuy neixerán no sabèm que serán. Ses nines tampòch.

Feynes.—Acabau de sembrá ses viñes.

Dimecres 28.

SANT VALERO Y SANTA INÉS VERGE.

Coranthòres.—Acaban a Sant Geróni.*Funcions.*—A s' horabaixa, a Sant Jaume, la Agonia del Señor.*Correus.*—A les 5 arribá d' Ervissa y d' Alicant y á mitx día de Barcelona y Alcúdia. A les 5 surt per Alcúdia y Mahó.*Efemerides.*—1675 Es canonge Rossiñol avisá desde Roma la nòva fundació d' els Caputxins.*Temps.*—S' espassa es fret fòrt.*Signes.*—Es sòl en *Acuari*, y sa lluna en *Géminis* y molt alta en el Cèl.—Els nins que neixerán avuy, en vení capd' any tendrán 11 mesos y 2 dies; y ses nines lo mateix.*Feynes.*—Sembrau endivies.

Dijòs 29.

SANT FRANCISCO DE SALES BISBE.

Coranthòres.—A les tres des capvespre comensan a Sant Felip Neri dedicades a Sant Francisco de Sales y el Beato Sebastia Valfre.*Funcions lises.*—Al Socós, s' horabaixa, la Bona Mort y Rosari.*Correus.*—A les 9 sòl arribá el de Mahó y á les 4 des capvespre surt es de València.*Efemerides.*—1628. Nevada gròssa després de molta sequia.*Temps.*—Bòyres.*Signes.*—Es sòl está en *Acuari*, y sa lluna en *Géminis* y en *perigeo*.—Els nins que neixerán avuy serán bons per soldats en tení vint anys; y ses nines, nó.*Temps.*—Trasplantau sebes.

Divendres 30.

EL BEATO SEBASTIÀ VALLFRE
Y SANTA MARTINA.*Coranthòres.*—Segueixen a Sant Felip Neri.*Funcions.*—A Santa Creu y Sant Jaume l' Adoració de les Llagues; en el Socós els Passos.*Efemerides.*—1654. Bando prohibint treure porchs, grans y farines de Mallorca.*Temps.*—Si Deu ho vòl será bò.*Signes.*—☉ Lluna plena á les 4'50 des capvespre, en *Cancer*. Es sòl en *Acuari*. Neptuno estacionat.—Es nins qu' avuy neixerán serán llunáticos y ses nines plenes y grasses.*Feynes.*—Encara podeu sembrá faves y pesols tardans.

Dissapte 31.

SANT PERE NOLASCO, FUNDADOR.

Coranthòres.—Segueixen a Sant Felip Neri.*Funcions.*—Felicítació del Dissapte a Sant Nicolau y a Sant Jaume. A Sant Miquèl oració a la Mare-de-Deu de la Salut. A la Mercè, absolució general.*Novenes.*—Comensa sa de Santa Apolònia.*Correus.*—Arribá á les 7 es de Barcelona.*Efemerides.*—1677. Se demaná Real llicència per establí sa Universal Consignació.*Temps.*—Continúa bò. Avuy será sa nit més clara de s' any.*Signes.*—Es sòl en *Acuari* y sa lluna en *Cancer*.

—Els nins qu' avuy neixerán serán s' alegría de sa mare; y ses nines sa de son espòs.

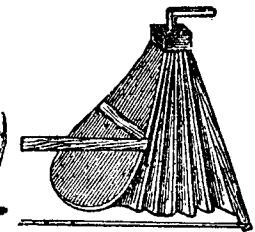
Feynes.—Bón vespre per aná á cassá mòpies.

PORROS-FETES.

SOLUCIONS Á LO DES NÚMERO PASSAT.

GEROGLIFICH.—Un homo sense cap oici 's conoé nient á qualsevol preu.*SEMBLANSES.*—1. En que té s' ànima negra.
2. En que té pò.
3. En que té foch decall.
4. En que té dues anses.*XARADA.*—Es tat.*CAVILACIÓ.*—Bujosa.*FUGA.*—Salomó de Salomons
En vòstro 'n poder confio
Que dareu a mestre Pio
Bón despatx a n' els botons.*ENDEVINAYA.*—Una llimona.

GEROGLIFICH.

" K Fa
N

Llabeitx?

SEMBLANSES.

1. ¿En que s' assembla sa neu á una mentida?
2. ¿Y una mentida á un guinavet?
3. ¿Y un guinavet á n' es fret?
4. ¿Y es fret á s' Attacus Perniy?

XARADA

Primera es arbre boscó;
Sa segona un animal;
Tercera punt musical;
Es tot d' un mòdo formal
Qualque esclat bò sòl pegá

MESTRE GRINOS.

PREGUNTA.

¿Ahont mos va posá sa mà Deu quant mos creá?

CAVILACIÓ.

¿CANUT?

Compòndre amb aquestes lletres un llinatge

FUGA DE VOCALS.

M.d.n. f.ss.m s. p.
Y d. 'm. n. .s .n.tj.
B.x. .ls .ys n. 'm m.r..
Q. s. 'm m.r. m. m.t.

ENDEVINAYA.

Me tractan de lo milló
Bón vestit y capellet,
Mes s' estiu tench molt de fret
Y s' hivèrn molta caló.

(Ses solucions dissapte qui vé si som vius.)

24 JANÉ DE 1885

Estampá de sa Viuda y fíys de D. P. J. Gelabert